

evs
editura viață și sănătate

21
MAI
2018

ZIUA
CELOR
MICI

24
DE ORE

PESTE
20%
REDUCERE

LIVRARE
GRATUITĂ*

Program preluare comenzi:

- **Online: 0-24 • Telefonic: 6-24**
- **Librării Sola Scriptura: 9-20**

+4021 323 00 20
+40740 10 10 34
comenzi@viatasisanatate.ro
www.viatasisanatate.ro

Sediul central, depozit, librărie
Strada Cernica nr. 101
Pantelimon, Ilfov

*Livrare gratuită pentru comenzi de minimum 90 de lei prin Poșta Română, respectiv 150 de lei prin curierat rapid.

Mica Apocalipsă – Matei 24 și 25

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Căci se vor scula hristoși _____ și proroci _____, vor face _____ mari și _____, până acolo încât să _____, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.” (Matei 24:24)

În Matei 24 și 25, ne sunt descoperite adevăruri importante cu privire la timpul sfârșitului și la pregătirile necesare pentru acest timp. Dintr-un punct de vedere, capitolele acestea conțin învățăturile lui Hristos despre evenimentele finale. De asemenea, privind la viitorul apropiat, El vede distrugerea iminentă a Ierusalimului, o tragedie de proporții catastrofale pentru poporul Său.

Însă, prin aceste cuvinte adresate ucenicilor Săi, El le vorbește și urmașilor Săi din generațiile ulterioare, inclusiv și mai ales ultimeii generații, cea care va fi în viață la revenirea Sa. Iar tabloul pe care îl zugrăvește nu este unul plăcut. Războaie, vești de războaie, cume, hristoși mincinoși și prigoană – aceasta va fi soarta lumii și soarta bisericii Sale. Când studiem istoria, ne uimim de acuratețea cu care s-au împlinit profețiile Sale. Și înțelegem că putem avea încredere că se vor împlini și celelalte profeții pe care le-a făcut.

Dar Isus nu S-a limitat totuși la avertizări. În Matei 25, a spus câteva pilde despre modul cum ar trebui să se pregătească poporul Său pentru ziua venirii „Fiului omului”. Da, ne așteaptă vremuri grele, însă El Își va pregăti un popor care să-L întâmpine când va reveni.

19 mai – *Ziua Vizitatorului Școlii de Sabat*

În zilele premergătoare răstignirii, ucenicii au stat de vorbă cu Isus pe Muntele Măslinilor. Imaginează-ți cum s-au simțit când L-au auzit spunând că templul va fi dărâmat! Întrebările lor dovedesc că ei legau distrugerea templului de sfârșitul „veacului”, mai exact de sfârșitul lumii (Matei 24:3).

1. Ce avertizări a dat Isus cu privire la amăgirile din ultimele zile?

Matei 24:4,11,5,23-26 _____

Hristos era preocupat, printre altele, și de contrafacerile care aveau să-i deruteze pe cei din poporul Său de-a lungul secolelor și până la sfârșitul timpului. Printre aceste contrafaceri se numără profeții mincinoși și hristoșii mincinoși. Primii aveau să pretindă că erau reprezentanții lui Hristos, iar ceilalți, Însuși Hristos. Și, lucru mai trist, oamenii aveau să-i creadă.

Cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit de atunci în mod repetat. Din primul secol și până în prezent, au venit mulți impostori care s-au dat drept Hristos. Ce profeție remarcabilă! Spre deosebire de contemporanii lui Isus, noi avem posibilitatea să studiem evenimentele trecute și privilegiul de a vedea cu câtă precizie s-a împlinit profeția. Iar falsurile de acest fel vor fi tot mai dese pe măsură ce ne apropiem de criza finală!

Legat de subiectul întăririi credinței, observă cum a descris Isus starea lumii. În diferite perioade ale erei creștine, oamenii și-au pus speranța în tot felul de lucruri, convinși că ele vor elimina sau, cel

puțin, vor diminua în mare măsură suferința și nenorocirile de pe pământ. Fie că era vorba de mișcări politice, de tehnologie, de știință ori de rațiune, oamenii s-au așteptat ca ele să instaureze utopica fericire aici, pe pământ. Dar, cum a arătat istoria în repetate rânduri, speranțele lor s-au dovedit false. Lumea de astăzi este exact așa cum a prezis Isus că va fi. Cuvintele rostite de El în urmă cu aproape două mii de ani arată cât de deșarte au fost speranțele lor.

Citește Matei 24:25. Ce efect are afirmația aceasta asupra credinței noastre?

Luni, 14 mai

Cine va răbda până la sfârșit

2. Ce asemănări există între afirmația lui Isus din Matei 24:9 și declarațiile scrise de Ioan sub inspirație în Apocalipsa 13:11-17?

O altă preocupare a Domnului Hristos pentru poporul Său din timpul sfârșitului este legată de o contrafacere globală care va determina națiunile să se opună credinței adevărate și să impună în lume o închinare falsă. Cei statornici vor avea de înfruntat ura, necazurile și chiar moartea.

3. Care este condiția pentru a fi mântuiți și pentru a rămâne statornici, chiar și în fața opoziției lumii întregi? Matei 24:13

„Numai cei care și-au fortificat mintea cu adevărurile Bibliei vor rezista în marele conflict final” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 488). Aceasta înseamnă că toți cei care și-au fortificat mintea cu adevărurile Bibliei nu vor cădea pradă vreunei contrafaceri din timpul sfârșitului. Ei sunt bine întemeiați pe adevărul pentru timpul prezent și nu vor accepta contrafacerile.

4. Ce alte condiții sunt esențiale pentru a-l rămâne credincioși lui Dumnezeu, potrivit cu Matei 7:24-27?

Deși cunoștințele temeinice din Cuvântul lui Dumnezeu sunt importante, totuși, potrivit lui Isus, ele nu sunt suficiente pentru a rezista în timpul încercărilor cu care ne vom confrunta. Este necesar să și *practicăm* ce știm; este necesar să ascultăm de adevăr, așa cum este el în Isus. În pilda de mai sus, atât omul cu judecată, cât și omul nechibzuit îi simbolizează pe cei care au auzit cuvintele lui Isus. Diferența dintre cel care a rezistat și cel care nu a rezistat este dată însă de ascultarea de învățăturile Sale.

Nu uita astăzi să faci ce ai învățat din Scriptură!

Marți, 15 mai

„Urâciunea pustiirii”

În cuvântarea Sa despre timpul sfârșitului, Hristos amintește despre „urâciunea pustiirii”, expresie preluată din cartea lui Daniel (9:27; 11:31; 12:11).

Dumnezeu numea „urâciune” un lucru care constituia o încălcare gravă a Legii Sale, precum idolatria (Deuteronomul 27:15) sau practicile sexuale imorale (Leviticul 18:22). Prin urmare, această „urâciune a pustiirii” se referă la un tip de apostazie religioasă.

5. Ce detalii din Matei 24:15 și Luca 21:20 clarifică sensul expresiei „urâciunea pustiirii”?

Vedem că profeția lui Isus include, în plan imediat, groaznica distrugere a Ierusalimului, care urma să aibă loc în anul 70 d.Hr., când Roma păgână avea să distrugă atât cetatea, cât și templul sfânt.

Există însă o a doua împlinire a acestei profeții în care evenimentele din planul imediat, legate de distrugerea Ierusalimului, sunt simbolul evenimentelor din timpul sfârșitului. „Hristos vedea în Ierusalim simbolul unei lumi împietrite în necredință și răzvrătire, grăbindu-se să primească pedepsele lui Dumnezeu.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 16)

În Daniel 12:11 și 11:31, „urâciunea pustiitorului” face referire la etapa papală a Romei, când a fost înființat un sistem alternativ de mijlocire și de mântuire, care uzurpă lucrarea lui Hristos în sanctuarul ceresc.

Daniel 8, în special versetele 9-12, ne ajută să încadrăm aceste evenimente în contextul lor istoric – o putere romană în două etape. Prima etapă, în care are loc expansiunea pe orizontală a cornului mic (vers. 9), reprezintă vastul imperiu al Romei păgâne. În a doua etapă (vers. 10-12), cornul crește pe verticală, înălțându-se până la stele și doborând o parte din ele (persecuția poporului lui Dumnezeu) și până la „Căpetenia Oștirii” (vers. 11), Isus. Aceasta este etapa papală, a Romei ridicate din cenușa Imperiului Roman. Judecata din Daniel 7:9,10, curățirea Sfântului Locaș din Daniel 8:14 și semnele de pe cer din Matei 24:29, toate anunță intervenția lui Dumnezeu în favoarea poporului Său din timpul din urmă.

6. Ce spune Isus în pilda celor zece fecioare despre cum să ne pregătim pentru venirea Lui?

Matei 25:1-13 _____

Isus introduce această parte a cuvântării Sale prin pilda celor zece fecioare. Faptul că a folosit cuvântul „fecioare” ne lasă să înțelegem că ele îi reprezintă pe cei care se declară creștini, care nu sunt de partea lui Satana în marea luptă. Ele întruchipează împărăția cerurilor (Matei 25:1). Dar, în timpul sfârșitului, toate adorm (Matei 25:5). Hristos le-a atras deja atenția ucenicilor să vegheze (Matei 24:42), să rămână treji, ca revenirea Sa să nu-i ia pe nepregătite.

Fecioarele din parabolă îi reprezintă pe creștinii care așteaptă întoarcerea lui Hristos, dar nu au suficientă experiență cu El. Ellen G. White spune: „Duhul Sfânt lucrează asupra inimii omului, respectând dorința și consimțământul acestuia, sădind în el o fire nouă, dar cei din categoria reprezentată de fecioarele neînțelepte s-au mulțumit cu o lucrare superficială. Ei nu îl cunosc pe Dumnezeu. Ei nu au studiat caracterul Său și nu au păstrat o comuniune cu El, prin urmare, nu știu cum să se încreadă, cum să privească la El și să trăiască. Slujirea pe care o îndeplinesc pentru Dumnezeu degenează într-o formă exterioară.” (*Parabolele Domnului Hristos*, ed. 2015, pp. 310–311)

Cum să ne evaluăm și cum să ne asigurăm că nu facem aceleași greșeli? Iar în cazul în care constatăm că facem parte din categoria fecioarelor nechibzuite, cum să ne schimbăm?

7. Ce rol are folosirea darurilor în pregătirea noastră pentru revenirea Domnului Hristos?

Matei 25:13-30

Pilda aceasta este diferită de cea anterioară, dar ambele vorbesc despre pregătirea pentru revenirea lui Hristos, despre două categorii de oameni: cei pregătiți și cei nepregătiți. Și amândouă arată că soarta celor vinovați de neglijență spirituală va fi pieirea veșnică.

În pilda celor zece fecioare, untdelemnul este simbolul Duhului Sfânt, iar aici „talanții” (Matei 25:15), cuvânt provenit din grecescul *talanta*, „reprezintă darurile speciale ale Duhului, împreună cu toate înzestrările înnăscute”. (*The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 510)

Toți robii din pildă au primit o anumită parte din averea stăpânului lor. Să observăm că averea îi aparținea stăpânului (vers. 14) și că i s-a dat „fiecăruia după puterea lui” (vers. 15). Darurile le-au fost încredințate – robii erau administratorii bunurilor, nu proprietarii lor și erau răspunzători pentru ele. De aceea, la întoarcere, stăpânul „le-a cerut socoteală” (vers. 19).

Darurile spirituale vin de la Duhul Sfânt (1 Corinteni 12:1-11,28-31; Efeseni 4:11). Există o veste bună pentru cei care cred că au primit darul cel mai mic: odată cu darul, L-au primit și pe Dătător. Când primim un dar, oricât de mic, primim cel mai mare dar: Duhul Sfânt.

Darurile sunt deja ale noastre prin Hristos, dar intrarea efectivă în posesia lor depinde de primirea Duhului Sfânt și de predarea noastră în stăpânirea Lui. În acest punct a greșit robul netrebnic. El a primit un dar, însă nu a făcut nimic cu el. Nu și l-a pus la lucru. Nu a făcut niciun efort pentru a lua ce îi fusese lăsat în grijă și a face ceva cu el. Ca urmare, Isus l-a numit „viclean și leneș” (Matei 25:26) – o condamnare aspră.

Isus a spus pilda aceasta în contextul discuției despre zilele din urmă și despre revenirea Sa. Ce ne învață ea despre importanța folosirii talentelor în pregătirea pentru timpul sfârșitului?

Vineri, 18 mai

Un gând de încheiere

„Cel care a primit un singur talant «s-a dus de a făcut o groapă în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său» (Matei 25:18).

Tocmai acela care primise darul cel mai mic și-a lăsat talantul nefolosit. Aici le este adresată o avertizare tuturor celor care consideră că lipsa unor talente însemnate îi scuză de îndatorirea de a-l sluji Domnului. Ei spun că, dacă ar putea realiza o lucrare importantă, ar face-o cu bucurie, dar, pentru că pot sluji doar îndeplinind lucrări mici, se consideră îndreptățiți să nu facă nimic. Ei greșesc în această privință. Când le dă daruri slujitorilor Săi, Domnul le testează caracterul. Cel care a neglijat să-și folosească talantul a dovedit că este un rob necredincios. Dacă ar fi primit cinci talanți, i-ar fi îngropat așa cum l-a îngropat pe cel pe care l-a avut. Modul greșit în care și-a folosit talantul a dovedit că disprețuia darurile Cerului.

«Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari» (Luca 16:10). Adesea, importanța lucrurilor mici este subestimată pentru simplul fapt că sunt mici, dar ele au o contribuție importantă în adevărata disciplină a vieții. În realitate, în viața creștină nu există niciun lucru neesențial. Dacă subestimăm importanța lucrurilor mici, formarea caracterului nostru este într-un pericol total.” (Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, ed. 2015, p. 267)

Biblia: Faptele apostolilor 10–16

1. Cine au fost cei care au primit Duhul Sfânt înainte de a fi botezați?

2. Ce prorocie făcută de Agab s-a adeverit?

3. Pe cine au „întărâtat” iudeii ca să-i alunge pe Pavel și Barnaba?

4. Despre care cetate se spune că era o colonie romană?

Istoria mântuirii, cap. 12

5. Ce efect a avut sfatul rău pe care i l-a dat Rebeca fiului ei Iacov?

Obiective

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să observe în ce perioadă a istoriei lumii ne aflăm și să identifice „simptomele” sfârșitului, în lumina avertizărilor date de Isus.
- La nivelul sentimentelor:** Să recunoască urgența momentului și să-și întărească speranța.
- La nivel practic:** Să se pregătească pentru întâlnirea cu Domnul. Să-și schimbe prioritățile. Să nu creadă în hristoșii mincinoși.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Semnele sfârșitului

- Cum ne putem da seama în ce perioadă din calendarul profetic ne situăm?
- Care sunt semnele sfârșitului? Cum să identificăm învățăturile false despre sfârșit și cum să-i identificăm pe hristoșii mincinoși?
- De ce nu putem ști timpul exact când va veni sfârșitul?

II. Sentimente: Urgența momentului

- De ce ne înfricoșează atât de mult evenimentele sfârșitului? Cum să învingem aceste sentimente?
- De ce nu avem motive să ne temem de aceste necazuri?
- De ce ne sporesc evenimentele acestea dorul după Împărăția lui Dumnezeu?

III. Practic: Pregățiți calea Domnului!

- Ce ar trebui să faci ca să te pregătești pentru venirea Domnului?
- Ce ar trebui să faci ca să-i pregătești pe ceilalți pentru venirea Lui?
- Ce ar trebui să faci pentru a duce vestea venirii Lui în lume?

Rezumat: Cuvintele rostite de Isus înainte de răstignirea Sa sunt avertizări serioase despre judecată, care privesc timpul sfârșitului și destinul întregii lumi.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Matei 24:42-44.

Ideea de bază: Vestea venirii Fiului omului nu se referă doar la evenimentele extraordinare care o vor preceda; evenimentul în sine are un efect imediat asupra vieții noastre spirituale. Acum este timpul să ne îmborsăvim relația cu Domnul. Evenimentul viitor al venirii Sale conferă sens și valoare călătoriei noastre religioase și spirituale prezente. Cu cât ne apropiem mai mult de Domnul în rugăciune și în serviciile de închinare, cu atât mai mult vom dori să-L vedem față în față.

Studiul acesta va aborda profețiile și învățăturile date de Isus în ultima Sa cuvântare de pe Muntele Măslinilor. Avertizările Sale sunt valabile pentru toți ucenicii Săi din toate generațiile, dar în mod special pentru ucenicii Săi din vremea sfârșitului. Istoria umanității se va sfârși. Isus ne avertizează că sfârșitul acesta va fi dificil și zguduitor și ne îndeamnă să ne pregătim corespunzător. Accentul nu trebuie să cadă pe înfricoșarea oamenilor, ci pe încurajarea lor de a-și întări credința și speranța și de a-și reorganiza prioritățile. Dacă suntem conștienți că timpul sfârșitului a sosit, atunci sfatul lui Isus de a căuta „mai întâi Împărăția lui Dumnezeu” (Matei 6:33) este mai relevant ca oricând.

Discuție introductivă: De ce și cum ar trebui să ne îmborsăvim conștiința identității și misiunii noastre ca adventiști, care se referă la timpul sfârșitului și la venirea foarte apropiată a lui Hristos? Când ne gândim la istoria noastră, poate că suntem frustrați și descurajați și poate că schimbăm discuția. Mișcarea adventistă de ziua a șaptea a trecut prin dezamăgiri; acum, după atâta timp de când vestim Evanghelia, am devenit o instituție complexă și bine organizată și parcă ne-am stabilit permanent în lumea aceasta.

De discutat

1. Cum putem îmbina nevoia de acțiune înțeleaptă pe pământ cu pasiunea pentru Împărăția cerească?
2. Putem îmbina nevoia de confort în viață cu nevoia pregătirii urgente pentru venirea Sa?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Modul în care vestește Isus timpul sfârșitului și venirea Sa ar trebui să fie pentru noi toți o sursă de inspirație. El nu-și începe predica cu o afirmație, cu un mesaj teologic sau cu o prezentare PowerPoint a unei doctrine importante. El începe cu o întrebare pornind de la o realitate

prezentă, templul: „Vedeți voi toate aceste lucruri?” (Matei 24:2). Apoi îi șochează pe ucenicii Săi cu vestea că templul va fi distrus. Și abia după ce ucenicii Îi cer amănunte: „Spune-ne, când... și care...?” (Matei 24:3), le vorbește despre situația lor prezentă, din care va desprinde mesajul: „De aceea...” (Matei 24:15). Observă că Își ia primul argument din Scriptură, un bine cunoscut verset din cartea lui Daniel: „urâciunea pustiirii” (Matei 24:15), după care îi încurajează să citească și să înțeleagă (Matei 24:15). Primul Său mesaj este o profeție despre necazul cel mare (Matei 24:21). Pe profeția aceasta despre timpul sfârșitului clădește apoi învățătura despre „Împărăția cerurilor” prin intermediul pildelor (Matei 24:22 – 25:30).

Comentariu biblic

I. Necazul cel mare

(Revedeți împreună, în grupă, Matei 24:15-28.)

Când a scris cartea Exodul, Moise a descris procesul construirii sanctuarului (Exodul 25-40) după modelul raportului despre crearea lumii (Geneza 1:1 – 2:4). Ambele evenimente se desfășoară în șapte etape și ambele se încheie cu aceeași expresie tehnică: „Astfel... a sfârșit/isprăvit... lucrarea” (Geneza 2:2; Exodul 40:33).

În mod similar, construirea Templului lui Solomon are loc în șapte etape și se încheie cu expresia: „Așa a sfârșit/Astfel s-a isprăvit toată lucrarea” (1 Împărați 7:40,51). Expresia aceasta apare doar în aceste trei pasaje. Paralela dintre construirea sanctuarului/templului și lucrarea de creare a lumii indică faptul că, pentru Moise, exista o relație între lume și sanctuar/templu (vezi și Psalmii 78:69; compară cu 134:3; 150:1,6). De aceea, când Isus a vorbit despre distrugerea templului, ucenicii au înțeles că El se referea la sfârșitul lumii. Expresia „urâciunea pustiitorului” este o expresie foarte rară, utilizată de Daniel pentru precizarea distrugerii Ierusalimului, care a avut loc în anul 70 d.Hr. (Daniel 9:27; 12:11). Isus aplică această expresie la acest eveniment. Dar o aplică și la distrugerea finală a lumii, al cărei simbol era templul. El Se adresează astfel la două categorii de ascultători: ucenicilor Săi care aveau să prindă distrugerea templului din Ierusalim și ucenicilor Săi din timpul sfârșitului care aveau să prindă evenimentele sfârșitului – adică noi.

La fel ca ucenicii lui Isus și ca iudeii din timpul acela, și noi avem nevoie să acceptăm mai întâi faptul că va exista un sfârșit. Isus declară că va exista, fără a preciza când anume va veni el. Mesajul Său este relevant pentru toate generațiile de creștini. Însă Isus are în mod deosebit în minte generația de creștini din perioada sfârșitului. Doar ei vor reuși să recunoască și să „vadă” aceste evenimente (Matei 24:15). Și vor reuși să-L vadă și să-L recunoască pe Isus ca fiind Hristosul, fiindcă au fost avertizați în prealabil de El cu privire la hristoșii mincinoși (Matei 24:25).

De discutat: Discutați despre metoda pedagogică a lui Isus. Cum putem aplica metoda Sa în activitatea noastră de evanghelizare? Care este preocuparea Sa principală? Ce putem învăța din felul în care Isus abordează Scriptura? Ce legătură are Scriptura cu viața personală și cu istoria? Ce să facem ca să nu cădem în capcanele hristoșilor mincinoși și ale interpretărilor mincinoase ale profeției?

II. Împărăția cerurilor

(Revedeți împreună, în grupă, Matei 25:1-30.)

Isus anunță că va vorbi despre „Împărăția cerurilor” (Matei 25:1,14), însă nu o descrie în mod direct, ci în mod indirect, prin intermediul comparației, arătând cu ce „se va asemăna” ea. Apoi zăbovește asupra situației noastre pe pământ, în existența cotidiană. Prima pildă, a fecioarelor, aparține domeniului personal. A doua pildă, a talanților, aparține domeniului afacerilor. La o comparare a lor, descoperim lecții similare, dar și lecții distincte despre cum să ne pregătim pentru Împărăția cerurilor.

O lecție comună este aceasta: untdelemnul simbolizează darul Duhului Sfânt care ne ajută să înțelegem Scripturile. Ideea este că noi nu putem produce lumină singuri. Avem nevoie de lumină de la sursa divină exterioară. Ar trebui să ne obișnuim să luăm în serios aceste daruri prețioase. Ar trebui să fim atenți să păstrăm untdelemnul. Fecioarele nechibzuite nu s-au îngrijit de untdelemn la fel cum robul răul nu s-a îngrijit de talantul primit.

La lecția despre importanța credincioșiei și despre grija pentru daturile primite, pilda talanților adaugă lecția creativității. Nu este suficient să păstrăm ce am primit, este necesar să găsim metode noi de a le

înmulți. Lucrul acesta este adevărat și cu privire la cercetarea Scripturilor. Nu este destul să repetăm aceleași vechi adevăruri; ar trebui să studiem textul biblic pentru a găsi noi mărgăritare. Lecția aceasta este valabilă și în viața bisericii. Nu este suficient ca biserica să-și păstreze credincioșii. Este necesar să-i ajute să crească și să-și mărturisească speranța.

De discutat: De ce nu a descris Isus Împărăția cerurilor în mod direct? Ce relevanță au cele două pilde prezentate de El pentru pregătirea noastră pentru Împărăția lui Dumnezeu? De ce nu sunt primite toate fecioarele și de ce nu sunt primiți toți robii? Cum împăcăm ideea că Dumnezeu este iubitor și îndurător cu imaginea stăpânului sau a mirelui aspru?

3. APLICAȚIA

Isus a vorbit despre Împărăția cerurilor în pilde pentru că și-a dorit, printre altele, ca ucenicii Lui să nu se limiteze la înțelegerea și aprecierea adevărilor profunde și valoroase pe care li le prezenta, ci să le și integreze în viața lor zilnică.

Întrebări

1. Ce aplicații la viața noastră zilnică găsim în pilda talanților? Aplică lecțiile transmise de ea la munca ta sau la viața ta personală.

2. Invită-i pe participanți să compare cele două pilde și să enumere lecțiile comune și lecțiile diferite transmise de ele. Care este imaginea de ansamblu pe care o creează ele?

4. ACTIVITATE

Isus a prezentat adevărurile cele mai dificile prin intermediul pildeilor. Și noi ar trebui să folosim această metodă. Observă că unele pilde se inspiră din folclorul din zonă. Ce învățăm din faptul că Isus era familiarizat cu cultura din vremea Sa și din capacitatea Sa de a scoate din ea idei noi?

Sugestii

1. Cât de bine reflectă pildele acestea viața obișnuită? Găsiți câteva situații concrete care reflectă adevărurile din aceste două parabole.

2. Încurajează-i pe membrii grupei să găsească povestiri sau parabole cunoscute pe plan local care pot ilustra lecții spirituale.